

Liturgie

Liturgie voor de eredienst op zondag 2 februari 2025 om 18:30 in de Oude Kerk.

Voorganger: *ds. A.J. Mouw*

Zingen: Psalm 75 (Oude Berijming)

1 U alleen, U loven wij;
Ja wij loven U, o HEER,
Want Uw Naam, zo rijk van eer,
Is tot onze vreugd nabij.
Dies vertelt men in ons land,
Al de wondren Uwer hand.

Stil gebed

Votum en Groet

Zingen: Psalm 97 (Oude Berijming)

1 God *heerst als Opperheer;*
Dat elk Hem *juichend eer'*.
Gij, *aarde, zee en eiland,*
Verheugt u in uw Heiland.
Hem *dekt met majesteit*
Der wolken *donkerheid.*
Hij *vestigt Zijnen troon*
Op *heilge rijksgeboon,*
Vol *recht en wijs beleid.*

4 Dat *ieder schaamrood zij,*
Die, *onbeschroomd en vrij,*
Een *beeld durft eer bewijzen*
En *nietig' afgoon prijzen,*
Den *waren God ten hoon.*
Knielt voor *Hem, al gij goon;*
Zwicht voor *den Opperheer;*
Buigt u met *oetmoed neer*
Voor *Zijn geduchten troon.*

5 Gans *Sion was verheugd,*
En *juicht', o HEER, van vreugd,*
Met *Judas dochtrenscharen,*
Wanneer *'t de blijde maren*
Uws *oordeels had gehoord;*
Want *Gij heerst ongestoord,*
En *toont Uw macht alom,*
Ver *boven 't godendom,*
't Welk *siddert voor Uw woord.*

Geloofsbelijdenis vanuit de Heidelbergse Catechismus

Heidelbergse Catechismus, Zondag 46

Vraag 120: Waarom heeft Christus ons geboden God aan te spreken als: Onze Vader?

Antwoord: Christus wil reeds bij het begin van ons gebed in ons hart het kinderlijk ontzag en vertrouwen jegens God wekken, waarop ons gebed gegrond moet zijn.

God is immers door Christus onze Vader geworden en Hij zal ons nog veel minder onthouden wat wij met waar geloof van Hem vragen, dan onze vaders ons aardse dingen weigeren.

Vraag 121: Waarom wordt hieraan toegevoegd: die in de hemelen zijt?

Antwoord: Daarmee leert Christus ons over de hemelse majesteit van God niet aards te denken, en van zijn almacht alles te verwachten wat wij voor lichaam en ziel nodig hebben.

Heidelbergse Catechismus, Zondag 47

Vraag 122: Wat is de eerste bede?

Antwoord: Uw naam worde geheiligd.

Dat wil zeggen: Geef ons eerst dat wij U naar waarheid kennen en U heiligen, roemen en prijzen in al uw werken, waarin uw almacht, wijsheid, goedheid, gerechtigheid, barmhartigheid en waarheid glansrijk stralen.

Geef ons ook dat wij ons hele leven - onze gedachten, woorden en werken - daarop richten, dat uw naam om ons niet gelasterd, maar geëerd en geprezen wordt.

Zingen: Psalm 31 (Oude Berijming)

4 'k Beveel mijn geest in Uwe handen;

Gij, God der waarheid, Gij,

O HEER, verlostet mij.

Ik haat hen, die het reukwerk branden

Ter eer van valse goden;

Op U steun ik in noden.

Gebed om de opening van het Woord

Schriftlezing: Richteren 16 vers 22 - 31

Simson stervend overwinnaar

²² Maar het haar van zijn hoofd begon weer te groeien, zoals toen hij geschoren werd.

²³ En de Filistijnse stadsvorsten verzamelden zich om een groot offer te brengen aan hun god Dagon en om vrolijk te zijn. En zij zeiden: Onze god heeft onze vijand Simson in onze hand gegeven.

²⁴ En toen het volk hem zag, prezen zij hun god, want zij zeiden: Onze god heeft onze vijand in onze hand gegeven: *de man* die ons land verwoest heeft, en die onze gesneuvelden talrijk heeft gemaakt.

²⁵ En het gebeurde, toen hun hart vrolijk was, dat zij zeiden: Roep Simson en laat hem ons vermaken. En zij riepen Simson uit de gevangenis en hij vermaakte hen. En zij lieten hem tussen de pilaren staan.

²⁶ Toen zei Simson tegen de jongen die hem bij de hand hield: Laat mij gaan en laat mij de pilaren betasten, waarop het huis gevestigd is, zodat ik daartegen kan leunen.

²⁷ Nu was het huis vol mannen en vrouwen. Ook waren alle Filistijnse stadsvorsten daar. En op het dak waren ongeveer drieduizend mannen en vrouwen, die toekeken terwijl Simson *hen* vermaakte.

²⁸ Toen riep Simson tot de HEERE en zei: Heere, HEERE! Denk toch aan mij en maak mij toch alleen nog deze keer sterk, o God, zodat ik me met één slag op de Filistijnen kan wreken voor mijn twee ogen.

²⁹ En Simson greep de twee middelste pilaren, waarop het huis gevestigd was en waarop dat steunde: de ene met zijn rechterhand en de andere met zijn linkerhand.

³⁰ Vervolgens zei Simson: Moge mijn ziel sterven mét de Filistijnen! Hij boog zich met kracht en het huis viel op de stadsvorsten en op al het volk dat daarin was. En de doden die hij in zijn sterven heeft gedood, waren talrijker dan die hij in zijn leven gedood had.

³¹ Toen kwamen zijn broeders en heel zijn familie en zij namen hem op, voerden *hem* mee en begroeven hem tussen Zora en Esthaol, in het graf van zijn vader Manoach. En hij had twintig jaar als richter leiding gegeven aan Israël.

Schriftlezing: Hebreeën 11 vers 32 - 40

³² En wat zal ik nog *meer* zeggen? Want de tijd ontbreekt mij om te vertellen over Gideon, Barak, Simson, Jeftha, David en Samuel en de profeten.

³³ Zij hebben door het geloof koninkrijken overwonnen, gerechtigheid in praktijk gebracht, beloften verkregen, muilen van leeuwen gesloten.

³⁴ Zij hebben de kracht van het vuur geblust, zij zijn aan de scherpte van het zwaard ontkomen, zij hebben in zwakheid kracht ontvangen, zij zijn machtig geworden in de oorlog, legers van vreemden hebben zij op de vlucht gejaagd.

³⁵ Vrouwen hebben hun doden *teruggekregen* door opstanding *uit de dood*. Maar anderen zijn gefolterd en namen de *aangeboden* verlossing niet aan, opdat zij een betere opstanding verkrijgen zouden.

³⁶ En *weer* anderen hebben spot en geselslagen verdragen, ja zelfs boeien en gevangenis.

³⁷ Zij zijn gestenigd, in stukken gezaagd, in verzoeking gebracht, met het zwaard ter dood gebracht. Zij hebben rondgelopen in schapenvachten en geitenvellen. Zij leden gebrek, werden verdrukt *en* mishandeld.

³⁸ De wereld was *hen* niet waard. Zij dwaalden rond in afgelegen plaatsen en *verbleven op* bergen, *in* grotten en *in* holen in de aarde.

³⁹ En deze allen hebben, hoewel zij door het geloof een *goed* getuigenis *van God* gekregen hebben, *de vervulling* van de belofte niet verkregen,

⁴⁰ daar God met het oog op ons iets beters voorzien had, opdat zij zonder ons niet tot de volmaaktheid zouden komen.

Zingen: Psalm 115 (Weerklank)

1 Niet *ons*, o HEER, maar *uw naam geef de eer*,
om al uw *goedertierenheid*, o HEER,
om *al uw trouw en zegen*.

Waarom *toch* zouden *heidenen met spot*
minachtend vragen: *Waar is nu hun God?*
Hij *is hun toch genegen?*

2 Hij, *onze God*, bewoont *het hemels* licht.

Daar heeft Hijzelf *zijn hoge* troon gesticht
Hij *doet naar zijn behagen*.

Hun *goden* zijn van *zilver en van goud*,
slechts *mensenwerk*, zodat *wie op hen* bouwt,
vergeefs om hulp zal vragen.

5 Maar *Israël*, vertrouw *gij* op de HEER.
Hij is hun *hulp*, hun *schild* en al hun eer.
Hij zal zijn volk gedenken.
Aärons huis, vertrouw op *God*, de HEER,
Hij is hun hulp, hun *schild* en al hun eer.
Hij zal zijn zegen schenken.

Prediking

Zingen: Weerklank 189 (Liederen bij het kerkelijk jaar)

1 Kroon Hem met koningskroon,
het Godslam op zijn troon!
Het hemels loflied overwint
in lofzang voor de Zoon.
Ontwaak, mijn ziel, en zing
van Hem die voor mij stierf.
Ik prijs Hem als mijn eeuw'ge vorst
die 't heil voor mij verwierf!

3 Kroon Hem, de levensvorst.
Hij overwon het graf.
Verrezen is Hij, glorieus
die ons het leven gaf.
Wij zingen nu voor Hem
die stierf en hoog verrees,
de dood versloeg en leven geeft
en zo Gods kracht bewees.

6 Kroon Hem, de hemelheer,
de schepper van elk ding!
Kroon Hem tot koning, die de naam
van levensvorst ontving.
Ik geef U alle eer,
mijn lied is U gewijd,
die stierf en leeft en koning is
in alle eeuwigheid.

Dankgebed en Voorbeden

Inzameling van de gaven

Zingen: Psalm 95 (Oude Berijming)

2 De HEER is groot, *een heerlijk* God,
Een Koning, die het zaligst lot,
Ver boven alle goon, kan schenken.
Het *diepst* van 's aardrijks ingewand,
Het *hoogst gebergt'* is in Zijn hand;
't Is *al gehoorzaam* op Zijn wenken.

4 Want Hij is onze *God*, en wij
Zijn 't volk van *Zijne heerschappij*,
De schapen, die *Zijn hand* wil weiden.
Zo *gij Zijn* stem dan heden hoort,
Gelooft Zijn heil- en troostrijk woord;
Verhardt u niet, maar laat u leiden.

Zegen